

1609

1. Beh. af Lovf. om Ministrenes Ansvarlighed.

1610

denden Spalte 1272—81. Der er kun to Punkter af mine Uttringer, som jeg ønsker, om jeg saa maa sige, at understrege ved denne Leilighed, fordi jeg har lagt Mærke til i Referater, at man ikke tilstrækkelig har paaagtet, at det netop er de to Hovedpunkter, som for mig ere de væsentligste, hvis man vil foretage Ændringer i Lovforslaget. Det ene gif ud paa, at efter min Mening vilde Bødestrafen ikke være anvendelig ved denne Leilighed eller dog være mindre passende, og det andet var en Paavisning af, at det kunde lede til betænkelige Følger, dersom man paa et Par Steder i Lovforslaget, f. Ex. i Slutningen af § 13, beholdt Udtrykket „feilagtig Opfattelse“, idet man derved formentlig gav Rigsretten en Myndighed, som den efter min Mening ikke burde have.

Forslagsstilleren (Alberti): Om det ærede første Medlem for Kjøbenhavn (Rimestad) skal faae samme Glæde af Forslaget denne Gang som forrige Gang, kan jeg ikke forudsæ, af den gode Grund, at Sjædom er hver Mands Herre. Da det ærede Medlem ogsaa var Medlem af Udvalget, maa han have en kort Sukommelse, siden han ikke længer mindes, at Udvalgets Formand var syg og fraværende i længere Tid, at jeg i sidste Sæssion i omtrent en Maaned var syg og fengeliggende, og at der flere Gange af Udvalgets Formand blev sendt Cirkulærer omkring til Udvalgets Medlemmer om, at Møder af de Aarsager, jeg her nævned, ikke kunde finde Sted. Jeg vil ikke ønske, at det Samme skal hænde den eventuelle Formand i Udvalget og mig i denne Sæssion. Skulde det Uheld indtraffe, ja, saa vilde det jo blive til ny Glæde for det ærede kjøbenhavnske Medlem, men han vil saa maaste være den Æneste, der glæder sig. Vi Andre attraa meget at komme til at undersøge de store konstitutionelle Grundsetninger, som den ærede Taler har fremsat i forrige Sæssion. Da Sagen sidste Gang var til Iste Behandling, talte han efter Rigsdagsmiddenden, som her foreligger, først 8 Spalter fulde, og dernæst 5 Spalter, hvilket giver ialt 13 Spalter. Det vil jo være en stor Opgave for det eventuelle Udvalg at blive bekendt med og nærmere faae undersøgt al den Statsvisdom, som den ærede Taler bejler og har overleveret til Papiret.

Jeg maa her atter bringe i Erindring, at det Forslag, saaledes som det her foreligger og er fremsat af mig, er vedtaget af Folkethinget gennem 3 Behandlinger. Det turde dersom indtil Videre være af en temmelig rigtig Formening af mig, at det danner et ganske godt Grundlag for en saadan Lov. Om dette skal omgjøres, vil jeg naturligvis overlade til Thinget og dets Afvæltelse af de Grunde, som maatte fremkomme fra Modstanderne; men det er et Grundlag, der saa godt som noget kan bydes. — Jeg beklager kun, at det ærede Medlem ikke i Mellemtiden har leveret os et bedre Grundlag; thi et saadant maa han formodentlig have, eftersom han s. L. har givet en Udvikling den 14de Marts iaar her i Thinget om, at et saadant Forslag, som det om Ministrenes Ansvarlighed er paabudt ved Rigets Grundlov. Kan den ærede Taler altsaa ikke være tilfreds med min Bestræbelse, saa vil det vistnok være i Sagens Interesse, om han selv viste nogen Produktivitet. Det andet Punkt, som jeg her gjentælber i Erindringen, er, at da Forslaget første Gang var til Behandling her for nogle Aar siden, var hele det nuværende Ministerium tilstede, uden at ville indlade sig paa nogen Forhandling, og saaledes gif det dengang under alle tre Behandlinger af Forslaget. Men da jeg indbragte Lovforslaget i Marts iaar, erklærede den ærede Konseilspræsident, at det var et brugbart Forslag til Behandling. Saa skal tillade mig at oplæse et Par Linier af den ærede Konseilspræsidents Udtalelse: Han siger: „saa kan jeg dog ikke Andet end erkjende, at en videre Forhandling deraf“ — det er af Forslaget — „vil kunne have sin Nytte, ikke alene fordi det vilde bidrage til at klare Begreberne om, hvad der overhovedet kan indføres i en Ministeransvarlighedslov, men ogsaa fordi jeg holder mig overbevist om, at en videre Forhandling af det foreliggende Lovforslag vil føre til et afgjørende Bevis for Rigtigheden af Regeringens Ansættelse om, at Meningerne om Hovedpunkterne i Lovforslaget ere saa afvigende. Jeg maa holde fast paa, at det er beklageligt, at, efter Grundlovens Bestaaen i 30 Aar, og paa den Dag, da for 40 Aar siden den første konstitutionelle Kærelse fik sin Udtalelse i det første offentlige politiske Møde her i Danmark eller ialtsald i Kjøbenhavn, nemlig den Dag, Kong Frederik den Sjette døde,